

har folk i Danmark, der knap nok kan få noget at spise. Vi nærmer os julen, og sidste år var det ganske mange tusinde danske familier, som måtte gå til Lions Club, Børnenes Kontor og andre, der tilbyder såkaldte julepakker. De måtte bede om at få en kasse med madvarer bare for at få noget at spise juleaften, og alligevel vil dette samfund være bekendt at bruge flere penge på kulturområdet. Vi forstår det ikke, og vi støtter det selvfølgelig heller ikke.

Til gengæld støtter vi forslaget om at afsætte nogle flere ressourcer til politiet, for det virker fornødt. Vi håber bare, at de folk bliver sat til aktiv tjeneste og ikke til at skrive formularer inde på politistationerne.

Blandt de ændringsforslag, Fremskridtspartiet ellers har stillet, vil jeg gerne fremhæve forslaget om at afsætte midler til sikring af de nedslidte atomkraftværker i Østeuropa. De midler, som regeringen har afsat i ændringsforslag nr. 167 og nr. 170, er placeret under Indenrigsministeriet; men hvorfor i alverden skal Indenrigsministeriet blandes ind her? Det må da være en udenrigsministeriel forpligtelse, og det er også her, vi har afsat vores midler.

Jeg skal nævne, at vi også har afsat ekstra midler til at få sygehusenes ventelister nedbragt.

Så er der flygtningeområdet, som jo koster os uforskammet mange penge, og hvor der kunne spares ganske meget ved at lave den danske udlændingelov om. Det skal jeg ikke tage en lang debat om i dag, men blot konstatere, at der alene på statens budget er afsat 3,5 mia. kr. næste år. Dertil kommer alle de penge, der er afsat ude omkring i kommunerne og amtskommunerne.

Jeg kan sige, at med hensyn til ændringsforslagene fra de øvrige partier kan vi ikke støtte nogen af Enhedslistens ændringsforslag – i hvert fald ikke dem, der kommer til afstemning. SF vil opleve, at vi stemmer for deres ændringsforslag nr. 4, 8, 18 og 68 om henholdsvis sygehuse, de ældre, narkotika og kabelautoværnerne, som trænger til at blive skiftet ud med nogle, som ikke forvolder så mange ulykker og skader.

Vi forstår selvfølgelig godt, at Venstre og De Konservative som et led i finanslovaftalen er forpligtede til ikke at stemme for nogen af de ændringsforslag, Fremskridtspartiet har stillet; men det er noget, vi må vende tilbage til på et senere tidspunkt. Vi opfordrer i hvert fald alle til at stemme for vores ændringsforslag.

Frank Aaen (EL):

Som nævnt tidligere under debatten kan vi i

Enhedslisten ikke acceptere, at det var en parlamentarisk nødvendighed for regeringen at lave forlig med V og K. Regeringen har valgt side og forringer orlovsordningerne, forringer forholdene for familier med mere end ét barn og fortsætter mishandlingen af de arbejdsløse.

Som følge af dette forlig stemmes der uden yderligere diskussion eller overvejelser imod forslag, der på kort tid kunne mere end halvere arbejdsløsheden, hjælpe med til at fjerne ventelisterne i den offentlige sektor og samtidig sikre en kraftig nedbringelse af statens underskud. Det kunne man i hvert fald opnå, hvis man stemte for Enhedslistens ændringsforslag til finansloven.

Vores ændringsforslag bygger på tre grundpiller, hvoraf den første er nedsættelse af arbejdstiden. Enhedslistens krav er, at samtidig med at arbejdstiden nedsættes, skal arbejdsmarkedets parter aftale fuld løn- og personalekompensation; det er vores politik. Men vi må selvfølgelig erkende, at det vil være svært uden videre at komme igennem med at nedsætte arbejdstiden fra 37 til 30 timer, som vi foreslår, ved de kommende overenskomsthforhandlinger. Der skal der i hvert fald ske en historisk stor udvidelse af de rammer, vi desværre er blevet vant til at se.

Derfor foreslår vi, at Folketinget hjælper direkte med ved at sige til arbejdsmarkedets parter: Lav en overenskomst om nedsættelse af arbejdstiden til 30 timer med fuld personalekompensation, dvs. én nyansat på 30 timer, hver gang 4,3 personer går fra 37 til 30 timer. Det skal udløse et tilskud fra staten pr. ansat på 27.200 kr., svarende nøjagtigt til det beløb, staten sparer i arbejdsløshedsdagpenge plus besparelsen på aktiveringsmidlerne.

Hvis dette forslag gennemføres, vil det i sig selv give fuld lønkompensation til de lavestlønnede. Hvis vi taler om dem med en indtægt på 155.000 kr., vil de tabe 71 kr. om måneden efter skat, og taler vi om dem med 220.000 kr., vil tabet være under 500 kr. om måneden efter skat. Det ville være et solidt bidrag til overenskomsthforhandlingerne, og vi vil sige: Tag udgangspunkt i de tal og gå ud og slås for at få fuld lønkompensation!

Vi tror, der er mange ude på arbejdsmarkedet, som ville gribe et sådant forslag. Det kunne løse op for den uheldige situation, at flere og flere pukler mere og mere og pukler sig selv ihjel, mens andre holdes ude og slet ikke må pukke. Det kan altså gøres. En så dramatisk æn-